

der have ligget gemte og derfor kunne have været smitteoverførende fra det foregaaende Tilfælde. Besætningen blev slaaet ned, og der blev etableret en Afspærring, der dog nu foretoges saaledes, at Grænsen mod Øst blev trukken langs Banelinien i Stedet for længere ude ved Amts- og Herredsgrænsen. Dette skete af Hensyn til at holde Muligheden aaben for den gennemgaaende Trafik ad Længdebanelinien. En Uge senere meldtes om et nyt Tilfælde, denne Gang paa den nordøstlige Del af Falster. Besætningen blev slaaet ned. Hele Falster blev ikke afspærret, men kun den nordlige Del af Øen, Grænsen mod Vest blev dragen ved Banen. Naar Banelinien valgtes som Grænse, skete det for, at man ogsaa i dette Tilfælde kunde holde Banen fri for Transport. Efterhaanden som jeg beskæftigede mig med disse Spørgsmaal, fastsloges det ganske naturligt mere og mere, at de Hensyn, der kunde tages, skulde tages, for saa vidt det var foreneligt med selve Afspærringens Formaal, for at ikke Trafikken skulde afbrydes mere end højst nødvendigt. Saa er der igen Ro indtil den 3. Juni. Da faa vi en Jobspost om, at der har vist sig Mund- og Klovesyge blandt de danske Kreaturer i Rostock-Karantæne. Denne Efterretning var ikke hyggelig. Imidlertid, eftersom de paagældende Kreaturer vare sendte fra Nykøbing, Falster, lukkede vi øjeblikkelig for Lolland-Falster og satte hurtigst og saa energisk som muligt Undersøgelser i Gang for at opspore Hjemstederne for de Dyr, der stod i Karantæne i Rostock, og som Mund- og Klovesygen havde vist sig hos. Det var ikke muligt at finde Mund- og Klovesyge paa noget af de Steder, hvorfra disse Dyr vare komne, der henstod i Rostock-Karantænen paa det paagældende Tidspunkt, og den Omstændighed, at der overhovedet ikke indenfor Inkubations-tiden viste sig noget Tilfælde af Mund- og Klovesyge noget Sted her i Landet, er et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at disse Dyr ikke havde ført Mund- og Klovesygen med sig, men havde faaet Smitten paaført i Karantænen. Efter 12 Dages Forløb turde vi derfor hæve Afspærringen paa Lolland-Falster, og Landet var atter frit i 3 Uger. Men herefter faa vi en ny Melding, denne Gang fra Lykkeby paa Langeland. Besætningen blev slaaet ned, og hele Øen blev afspærret.

Tiden gaar saa til den 25. September, da der kommer et nyt Tilfælde. Der er altsaa gaaet det forholdsvis lange Tidsrum fra 8. Juli til 25. September. Denne Gang er det igen paa Langeland paa en større Gaard, Nordenbrogaard. Der var der en Besætning paa 67

Køer og 2 Tyre. Jeg havde nogen Betænkelighed ved at lade denne store Besætning slaa ned. Naar Regningen kommer, faa vi jo at se, hvor stor den er, men under 20,000 Kr. bliver den sikkert ikke. Men Overvejelserne varede ikke mange Timer, og her under disse Forhold er der overhovedet ikke Tale om lange Overvejelser, men om at handle hurtig. Jeg besluttede mig til at give Ordre til, at ogsaa denne Besætning skulde slaas ned. Imidlertid skete der nu, hvad der ikke er sket i noget af de foregaaende Tilfælde, at nogle Dage efter viser der sig nye Udbrud i en ikke særlig stor Afstand fra Nordenbrogaard, nemlig indenfor Magleby Sogn. Men ogsaa i disse Tilfælde fandt Nedslagningssted. Det var smaa Besætninger. Vi havde ladet den store slaa ned, og vi maatte da selvfølgelig ogsaa lade de smaa slaa ned.

Men inden faa Dages Forløb kom der fra Gaarden Fredsholm i Vestenskov Sogn ved Nakskov Melding om, at der i Besætningen havde vist sig 3—4 angrebne Individer. Der var i alt 358 første Klasses Køer. Havde jeg været betænkelig ved Tilfældet paa Nordenbrogaard, blev jeg det selvfølgelig endnu mere overfor dette, og mine Betænkeligheder øgedes yderligere derved, at det havde vist sig, at Nedslagningen paa Nordenbrogaard ikke havde hindret, at der i Omegnen var opstaaet nye Tilfælde. Vi skred derfor til at foretage en energisk Afspærring af Gaarden. Den maa altid finde Sted i slige Tilfælde, og navnlig maa den finde Sted, naar Besætningen bliver staaende, hvorefter Vestenskov Sogn, hvor Gaarden er beliggende, blev særlig afspærret, og der blev lukket for Lolland for Udførsel til den øvrige Del af Riget og til Udlandet. Et Par Dage efter viste der sig et Tilfælde igen paa Lolland, men ved Saksøbing, altsaa i en Afstand fra det sidst omtalte Tilfælde, der udelukker Sandsynligheden af en Forbindelse, og derfor lod vi Besætningen ved Saksøbing slaa ned. Den 4. Oktober meldes der nyt fra Jylland, der nu har været frit saa længe, idet en Besætning i Bjerre Herred viser sig angreben, og der blev givet Ordre til Nedslagning, og Bjerre Herred blev afspærret.

Den 6. Oktober kom atter Melding, denne Gang fra Langeland. Det vil erindres at Besætningen paa Nordenbrogaard paa Langeland og Smaabesætninger i Nærheden blev slaaede ned. Desuagtet kom der nu Melding om et nyt Tilfælde paa den store Gaard Brolykkegaard, som ogsaa ligger i Magleby. Efter den Stilling, der toges overfor Fredsholm, var det naturligt, at man sagde: Nu slaa vi ikke ned her paa Langeland paa